

Komentár evanjelia z nedele (14. januára): „Hľa, Baránok Boží“.

Komentár evanjelia z nedele 2. týždňa v cezročnom období (cyklus B). Krstiteľ ukazuje Božieho Syna ako baránka, ktorý dáva svoj život za nás a čaká na našu veľkodušnú odpoveď.

14.01.2024

Evanjeliium (Jn 1, 35-42)

V nasledujúci deň Ján zasa stál s dvoma zo svojich učeníkov. Keď videl Ježiša ísť okolo, povedal:

„Hľa, Boží Baránok.“

Tí dvaja učeníci počuli, čo hovorí, a išli za Ježišom. Ježiš sa obrátil, a keď videl, že idú za ním, opýtal sa ich:

„Čo hľadáte?“

Oni mu povedali:

„Rabbi – čo v preklade znamená: Učiteľ –, kde bývaš?“

Odpovedal im:

„Podďte a uvidíte!“

Šli teda, videli, kde býva, a zostali v ten deň u neho. Boli asi štyri hodiny popoludní.

Jeden z tých dvoch, čo to počuli od Jána a nasledovali Ježiša, bol Ondrej,

brat Šimona Petra. On hneď vyhľadal svojho brata Šimona a povedal mu:

„Našli sme Mesiáša,“ čo v preklade znamená Kristus.

A priviedol ho k Ježišovi. Ježiš sa naňho zahľadel a povedal:

„Ty si Šimon, syn Jánov, ale budeš sa volať Kéfas,“ čo v preklade znamená Peter.

.....

Komentár

Evanjelium tejto druhej nedele v cezročnom období rozpráva o povolání prvých Pánových učeníkov. Ján Krstiteľ pozýval k pokániu, prebúdza vnútornú dobrú dispozíciu, povzbudzoval k praktizovaniu cností, ohlasoval blízkosť Božieho kráľovstva. Kristovo tajomstvo mu bolo zjavené už vtedy,

keď označil Ježiša za „Božieho Baránka, ktorý sníma hriech sveta“ (Jn 1, 29). Jeho učeníci si určite spomenuli, že krv veľkonočného baránka zachránila Izraelitov pred smrťou v Egypte. Kristovu obeť predpovedal už Izaiáš, keď utrpenie trpiaceho sluhu prirovnal k obeť baránka (porov. Iz 53, 7).

Keď Ondrej počuje, ako Krstiteľ označuje Krista za „Božieho Baránka“, spolu s ďalším človekom identifikovaným ako Ján nasledujú Ježiša Krista. Majster sa ich -možno obracajúc sa- opýta: „Čo hľadáte?“ Odpovedajú ďalšou otázkou: „Kde bývaš?“ Zaujímavé je, že Ježiš ich potom pozýva, aby išli s ním: „Podďte a uvidíte“. A oni to urobili.

„Bolo to okolo desiatej hodiny“.
Zmienka o hodine, o štvrtej popoludní, pripomína možno nadšenie, ktoré obklopovalo Pánove prvé priateľstvá. Príťažlivosť Krista

musela byť rovnako silná ako úcta k slobode. Ján a Ondrej boli dobre pripravení Krstiteľom: neváhali opustiť posledného z prorokov, „hlas“, aby počúvali samotné „Slovo“.

Liturgia slova navrhuje ako prvé čítanie Samuela: tým upriamuje našu pozornosť na skutočnosť, že Boh je ten, kto volá ako prvý; Samuela oslovuje trikrát, čo je znakom plnosti (porov. Sam 3, 3-10). Na druhej strane povolanie Jána a Ondreja obsiahne celý ich život. Nevedia nič o tom, čo ich čaká, ale nepochybujú: Ježiš sa dotkol ich srdc. Uplatňujú skutočnú slobodu: slobodu rozhodnúť sa, možno bez „dôvodov“, ale s rozumom.

Svätý Josemaría paradoxným spôsobom vyjadril túto odovzdanosť, ktorú Boh očakáva: „Slobodne, pretože si to chcel - čo je ten najnadprirodzenejší dôvod - si povedal Bohu áno“. Hlboké „ja“ robí

správne rozhodnutie: dar seba samého. Pretože je to slobodný a zodpovedný dar, nie je prežívaný ako obeta. Tak sa to stalo v povolani svätého Jozefa, ako to vidí pápež František: „Jozefovo šťastie nespočíva v logike sebaobetovania, ale v darovaní seba. U tohto človeka nikdy nie je vnímaná frustrácia, ale iba dôvera“. Ten, kto sa daruje z lásky, nemá mentalitu obete: je radostný. Ondrej si túto radosť nenecháva pre seba: vyhladá svojho brata Šimona a privedie ho k Ježišovi.

V prvej kapitole Jánovho evanjelia sú Ježišove postupné výzvy, aby ho nasledovali, sprevádzané jeho postupným zjavením: „Baránok Boží“ je Boží Syn. Byť Synom znamená pre Ježiša stať sa baránkom, ktorý dáva svoj život za našu spásu. A takto pri svätej Omši pred prijímaním celebrant predstavuje Ježiša Krista, podstatne prítomného vo svätej hostii: „Hľa, Baránok Boží, ktorý

sníma hriechy sveta. Blažení tí, čo sú pozvaní na hostinu Baránkovu“. Je to svadba Baránka s ľudstvom, úplné nastolenie kráľovstva, ktoré ohlásil Krstiteľ (porov. Zjv 19, 9).

Slávenie Eucharistie sprítomňuje toto tajomstvo. Dnes to ohlasuje modlitba nad obetnými darmi, adresovaná Bohu Otcovi: „vždy, keď slávime túto pamiatku Kristovej obety, dielo nášho vykúpenia sa uskutočňuje“. Darovať sa a stať sa Božími deťmi: k tomu sme povolaní pôsobením Ducha Svätého. Sme chrámami Ducha, hovorí svätý Pavol v dnešnom druhom čítaní: už nepatríme sami sebe (porov. 1 Kor 6, 19). Boh žije v nás a my žijeme v ňom.

Guillaume Derville // Fotka:
KatJayne - Pexels

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/komentar-evanjelia-z-
nedele-14-januara-hla-baranok-bozi/](https://opusdei.org/sk-sk/article/komentar-evanjelia-z-nedele-14-januara-hla-baranok-bozi/)
(04.04.2025)